

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Cdo/59/2017
Identifikačné číslo spisu:	7012898466
Dátum vydania rozhodnutia:	25.04.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Ján Šikuta
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:7012898466.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu Bytový podnik mesta Košice, s.r.o., so sídlom v Košiciach, Južné nábrežie 13, IČO: 44 518 684, proti žalovaným 1/ V. B. W., bývajúcemu v N., I. Ú. XX/B, 2/ V. B. W., bývajúcemu v N., O.Á. X, zastúpenému JUDr. Petrom Čopkom, advokátom so sídlom v Košiciach, Hrnčiarska 5, o zaplatenie 15.823,82 Eur s príslušenstvom, vedenej Okresnom súde Košice II pod sp. zn. 24 C 303/2002, o dovolaní žalovaného 2/ proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 30. decembra 2015, sp. zn. 4 Co 177/2012, takto

rozhodol:

I. Dovolanie o d m i e t a.

II. Žalobca a žalovaný 1/ majú nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Košiciach (ďalej aj „odvolací súd“) na odvolanie žalobcu i žalovaného 2/ uznesením z 30. decembra 2015, sp. zn. 4 Co 177/2012, rozsudok Okresného súdu Košice II (ďalej aj „súd prvej inštancie“) zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušil najmä z toho dôvodu, že prvoinštančný súd konal ako so žalobcom s Bytovým podnikom mesta Košice, príspevková organizácia, IČO: 31 662 579 (pôvodný žalobca) a v konaní ďalej pokračoval so subjektom Bytový podnik mesta Košice, s.r.o., IČO: 44 518 684 bez toho, aby vydal procesné rozhodnutie o zámene účastníkov na strane žalobcu a bez predloženia listinných dôkazov osvedčujúcich nástupníctvo Bytového podniku mesta Košice, s.r.o. vo vzťahu k pôvodnému žalobcovi. Týmto súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, čím bol naplnený dôvod na zrušenie jeho rozsudku.

2. Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podal včas dovolanie žalovaný 2/. Namietal v ňom vadu v zmysle § 237 ods. 1 písm. b/ O.s.p. Uviedol, že súdy konali s Bytovým podnikom mesta Košice, s.r.o. ako so žalobcom, ktorý nemal spôsobilosť byť účastníkom konania. Navrhol, aby dovolací súd uznesenie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

3. Žalobca ani žalovaný 1/ sa k dovolaniu nevyjadrili.

4. Dovolanie bolo podané 26. januára 2016. Podľa prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), ktorý nadobudol účinnosť 1. júla 2016, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa § 470 ods. 2 veta prvá CSP (ale) právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť. Na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 veta prvá CSP) dovolací súd uvádza nasledovné.

6. Podľa právneho stavu účinného v čase podania dovolania bolo dovolaním možné napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu iba vtedy, pokiaľ to zákon pripúšťal (§ 236 ods. 1 O.s.p.). Dôvody prípustnosti dovolania proti rozsudku vymedzovalo ustanovenie § 238 O.s.p. a proti uzneseniu § 239 O.s.p. Dovolanie bolo prípustné proti každému rozhodnutiu tiež vtedy, ak v konaní došlo k závažnejším procesným vadám uvedeným v § 237 ods. 1 O.s.p.

7. V danom prípade je dovolaním napadnuté uznesenie, dovolanie ale nesmeruje proti uzneseniu so znakmi niektorého z uznesení uvedených § 239 ods. 1 a 2 O.s.p.

8. Rozhodovacia prax najvyššieho súdu sa do 30. júna 2016 ustálila na názore, podľa ktorého zrušujúce uznesenie odvolacieho súdu bolo možné napadnúť iba z dôvodov relevantných v zmysle § 237 ods. 1 O.s.p. (judikát R 34/1995). V dovolaní neboli namietané procesné vady konania uvedené v § 237 ods. 1 písm. a/, c/ až g/ O.s.p. Zostalo preto posúdiť, či ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania.

9. Z obsahu dovolania je zrejmé, že dovolateľ nerozlišuje medzi vecnou legitímáciou, spôsobilosťou byť účastníkom konania a procesnou spôsobilosťou. Dovolací súd vo všeobecnosti poukazuje na to, že otázka vecnej legitímácie účastníkov konania nemá žiaden vplyv na prípustnosť dovolania podľa § 237 ods. 1 O.s.p. Ak súd nesprávne posúdi túto otázku, nejde o vadu konania, ktorá by spôsobovala tzv. zmätočnosť konania. Nedostatok hmotnoprávnej legitímácie (vecnej aktívnej alebo pasívnej legitímácie) môže mať iba vecný dopad na výsledok sporu v podobe vydania meritórneho rozhodnutia, ktorým sa žaloba zamieta (obdobne porovnaj napr. R 34/1993). Od aktívnej alebo pasívnej legitímácie účastníka konania treba odlišovať spôsobilosť byť účastníkom konania (§ 19 O.s.p. v súčasnosti procesná subjektivita v zmysle § 61 CSP) a procesnú spôsobilosť (t. j. spôsobilosť samostatne konať ako účastník konania - § 20 O.s.p.; v súčasnosti § 67 CSP). Spôsobilosť byť účastníkom konania má ten, kto má spôsobilosť mať práva a povinnosti; inak len ten, komu ju zákon priznáva. V sporovom konaní zákon za účastníkov konania označuje žalobcu a žalovaného (§ 90 O.s.p.; súčasnosti § 60 CSP); žalobcom je ten, kto podal žalobu, a to bez ohľadu na to, či je nositeľom hmotnoprávneho práva (t. j. či mu svedčí hmotnoprávna vecná aktívna legitímácia). Spôsobilosti byť účastníkom zodpovedá spôsobilosť mať práva a povinnosti v zmysle § 7 a § 8 Občianskeho zákonníka (t. j. právna subjektivita a spôsobilosť na právne úkony). Ak by aj prípadne žalobca nebol v konaní aktívne vecne legitimovaný (nebol by nositeľom práva), nespôsobovala by táto okolnosť nedostatok spôsobilosti byť účastníkom konania. Dovolací súd preto konštatuje, že o uvedený prípad však v prejednávanej veci nejde, nakoľko žalobca Bytový podnik mesta Košice, s.r.o. mal v čase rozhodovania súdmi oboch inštancií v zmysle § 18 a nasl. Občianskeho zákonníka spôsobilosť byť účastníkom konania (procesnú subjektivitu). Z uvedeného dôvodu konanie vadou podľa § 237 písm. b/ O.s.p. netrpí.

10. Pretože prípustnosť dovolania nemožno vyvodiť z ustanovenia § 238 a § 239 O.s.p. a vady konania v zmysle § 237 ods. 1 O.s.p. neboli dovolacím súdom zistené, Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie podľa § 447 písm. c/ CSP odmietol ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému tento opravný prostriedok nie je prípustný.

11. Najvyšší súd rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

12. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.